

The exhaust of the feelings

Η εξάτμιση των συναισθημάτων

Το βιντεάκι μιλάει για τα μάτια και τα ανθρώπινα συναισθήματα και πως αυτά τα δυο αλληλεπιδρούν μεταξύ τους. Η αλήθεια είναι ότι δεν θυμάμαι καν πως ακριβώς μου ήρθε η ιδέα να το ξεκινήσω αλλά το σίγουρο είναι ότι εδώ και χρόνια είχα στο νου μου να κάνω κατι σε σχέση με τα μάτια είτε συλλογή φωτογραφιών είτε κάποιο βιντεάκι. Το βιντεάκι δεν έχει κάποια συγκεκριμένη πλοκή αλλά κυρίως λόγια και σκέψεις συνοδευόμενα από εικόνα και ήχο. Πρώτα έγινε η ηχογράφηση-αφήγηση και έπειτα πάνω σε αυτό στήθηκαν οι σκηνές και μάλιστα σχετικά αυτοσχεδιαστικά κάθε φορά χωρίς πολύ πολύ μελέτη. Και για αυτόν τον λόγο δεν νομίζω οτι μπορώ να πω πολλά παραπάνω περί αυτού. Αυτό είναι το πρώτο μου βιντεάκι με κάποιο πιο συγκεκριμένο σκριπτάκι παρόλο που χρόνια τώρα έχω στα χέρια μου την κάμερα. Θέλω να κάνω πολλά στην συνέχεια που έρχεται.

Όσον αφορά τα τεχνικά

Το μπάτζετ αν δεν πω ότι ήταν μηδενικό θα πω ότι ήταν 1 ευρώ και 20 σεντς τα οποία πήγαν για τα εισητήρια του αστικού λεωφορείου αλλά και τον πολύτιμο χρόνο και την όρεξη όλων όσων βοήθησαν και συμμετείχαν που τους ευχαριστώ πάρα πολύ. Πιο αναλυτικά για τους συντελεστές στο τέλος. Από κάμερα χρησιμοποίησα αυτήν που έχω στα χέρια μου από το 2015 μια απλούστατη αλλά θαυματουργή Canon 600D του 2011. Της έχω εγκαταστήσει flat color profile της Cinestyle ωστε να έχω λίγο περισσότερο ευρος δυναμικού και ευελιξία στο edit (εδώ γελάμε η και κλαίμε γιατί ακόμα και έτσι η ευελιξία είναι πολύ περιορισμένη). Από φακούς χρησιμοποίησα εκ ολοκλήρου τον Sigma 17-50 f/2.8. Και αν θυμάμαι καλά δεν χρησιμοποίησα καθόλου τρίποδο, ακόμη σε κάποιες σκηνές είχα κάτι φτηνά LED φώτα.

Λίγα Λόγια για μένα

Με λένε Δαμιανό Μπρανίδη (Damis Bran) είμαι στο 3^ο έτος των σπουδών μου στο Πολυτεχνείο Κρήτης στα Χανιά ως Μηχανικός Ορυκτών. Μεγάλωσα στην Πάτρα και από πολύ μικρή ηλικία μου άρεσε οτι είχε να κανει με εικόνα, μόνο εικόνες μου μένουνε λίγο πολύ όλα έτσι τα θυμάμαι. Μαρέσει πολύ να πιανω την κάμερα και να βγάζω αλλά μαρέσει το ίδιο ίσως και περισσότερο το θεωρητικό κομμάτι. Ιδανικά θα ήθελα στο μέλλον να ασχοληθώ με την σκηνοθεσία αν και έχω μια πολύ μεγάλη πορεία μέχρι να φτάσω εκεί. Πιστεύω οτι ο κινηματογράφος είναι από τις πιο ολοκληρωμένες μορφές έκφρασης αλλά και συνήθως ο πιο περιπλοκος κατα την διαδικασία δημιουργίας.

Συντελεστές

Σκηνοθεσία-Κάμερα-Μοντάζ-Σενάριο-Υποτιτλισμός:

Δαμιανός Μπρανίδης

Μάτια-Πρόσωπα:

Μάριος Νικολόπουλος

Δημήτρης Σαρδέλης

Μάρκος Βλαχάκης

Βασίλης Βλαχάκης

Ελευθερία Βλαχάκη

Δανάη Μεταξάκη

Ειρήνη Μαυροματάκη

Φοιτητής με το ποδήλατο:

Χρήστος Σταματόπουλος

«Το παρεάκι με τα ποδήλατα»:

Δημήτρης Μουμουγιάννης

Μιχάλης Σαριδάκης

Το ζευγάρι στο λεωφορείο:

Άγγελος Σελλιανάκης

Μαρία Χρηστίνα Χανικιάν

Νευριασμένος:

Γιώργος Κουτσούκος

Φιλικός:

Νικόλας Σελλιανάκης

Animation:

Ανδριάννα Ραβαζούλα

Ζωγραφιές:

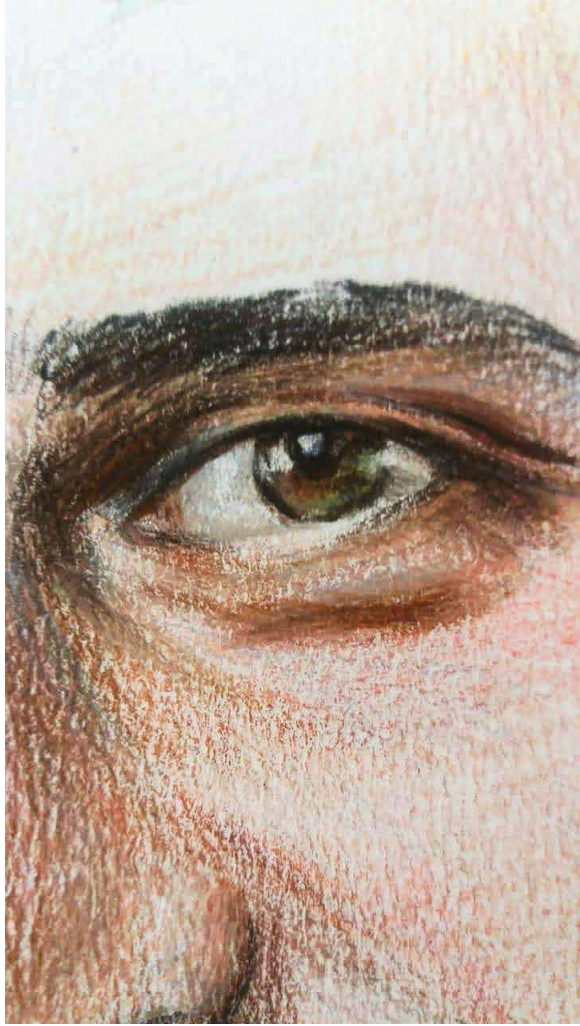
Γιώργος Κούρτης

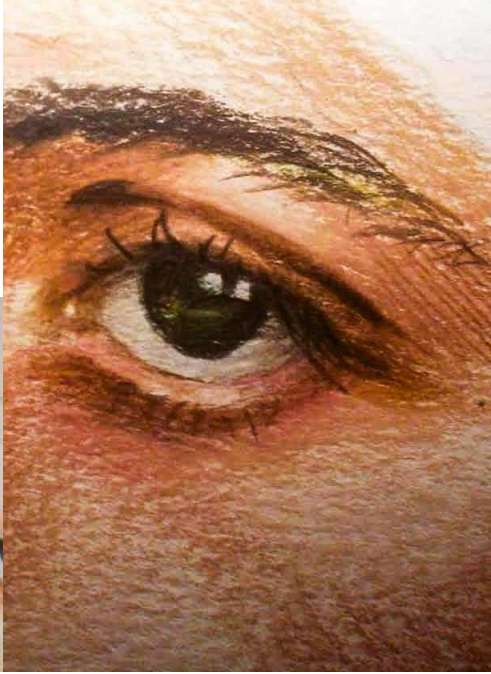
Κατιάνα Στεφανάτου

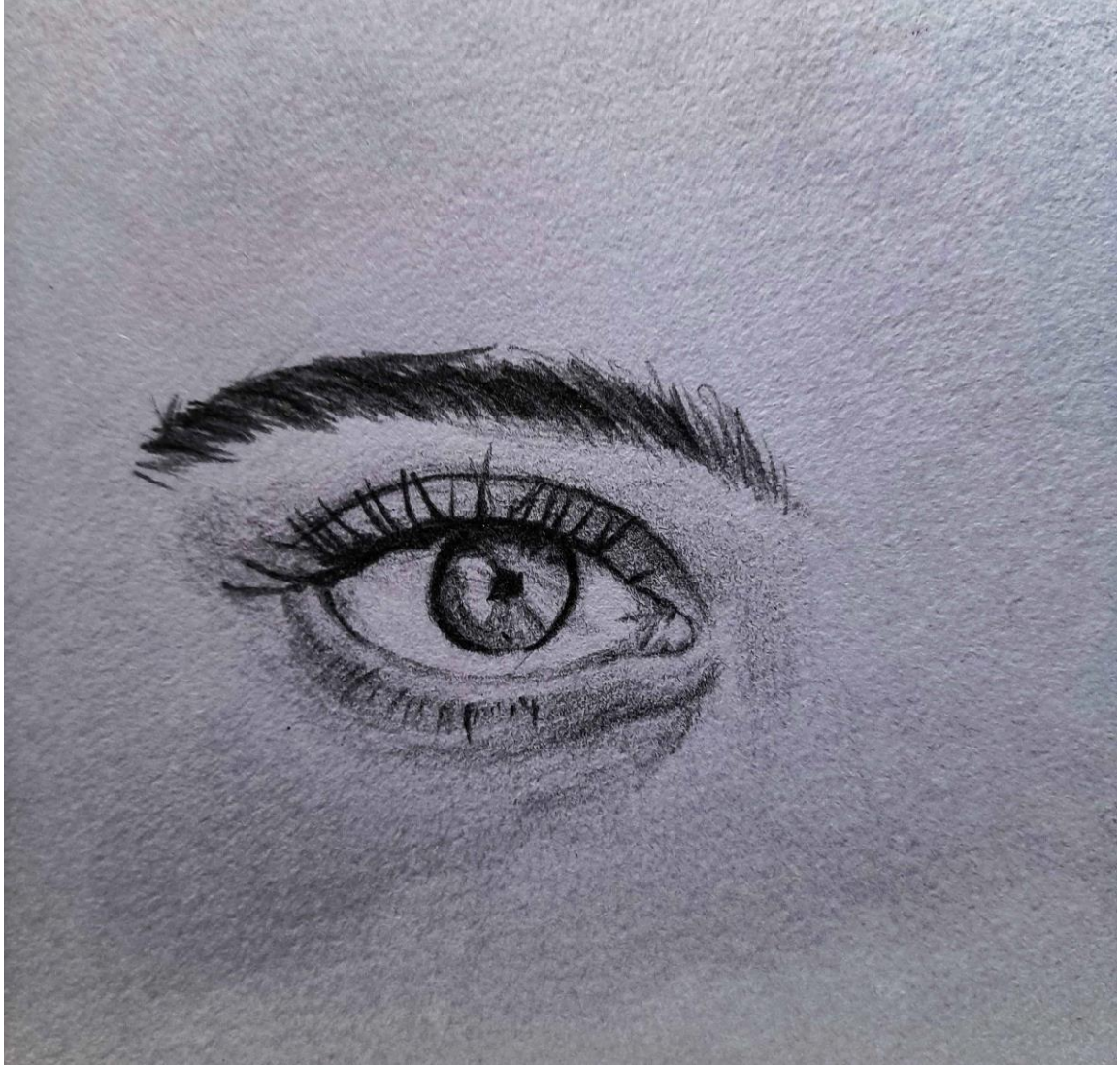
Δαναη Μεταξάκη

Πέννυ Αγγελάκη

Αλεξάνδρα Μαζαράκη

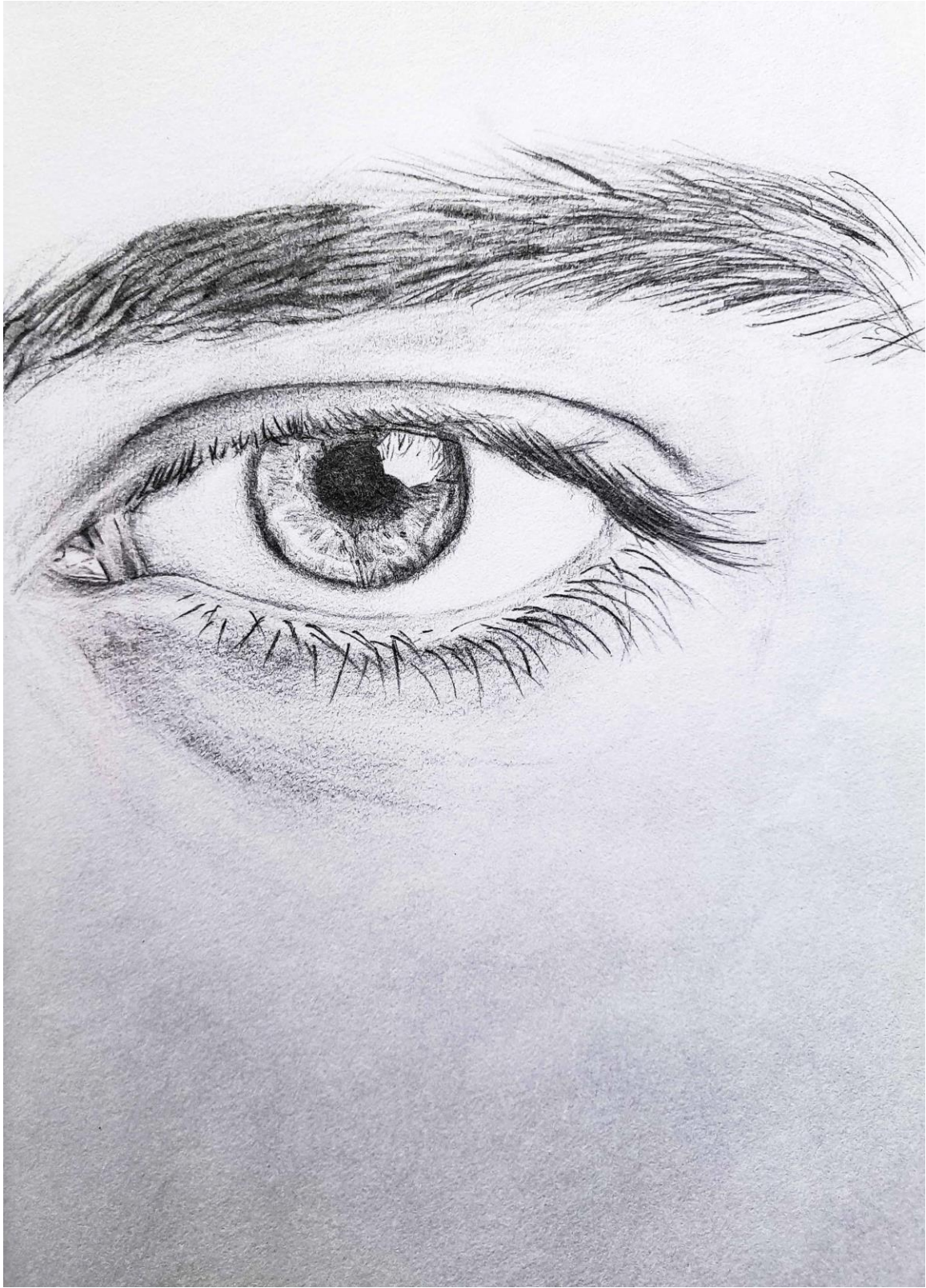

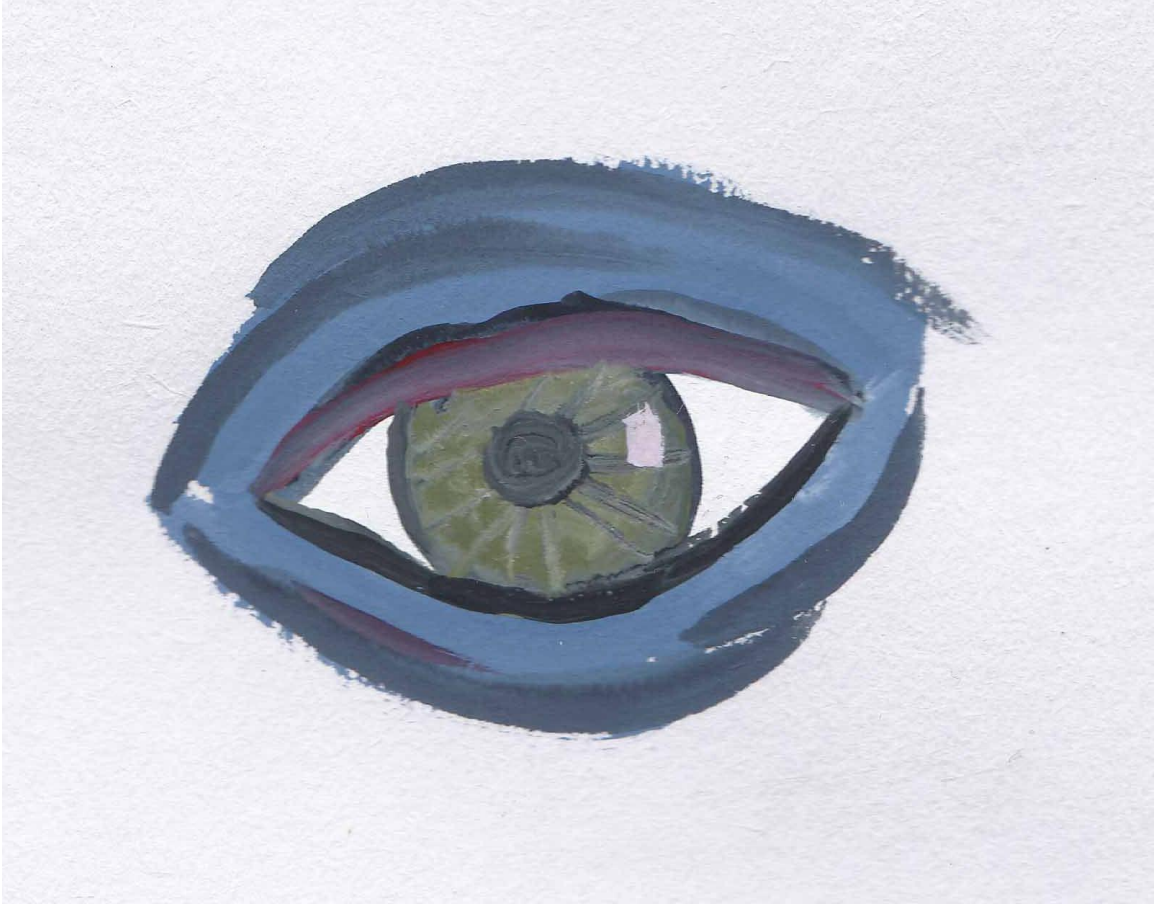

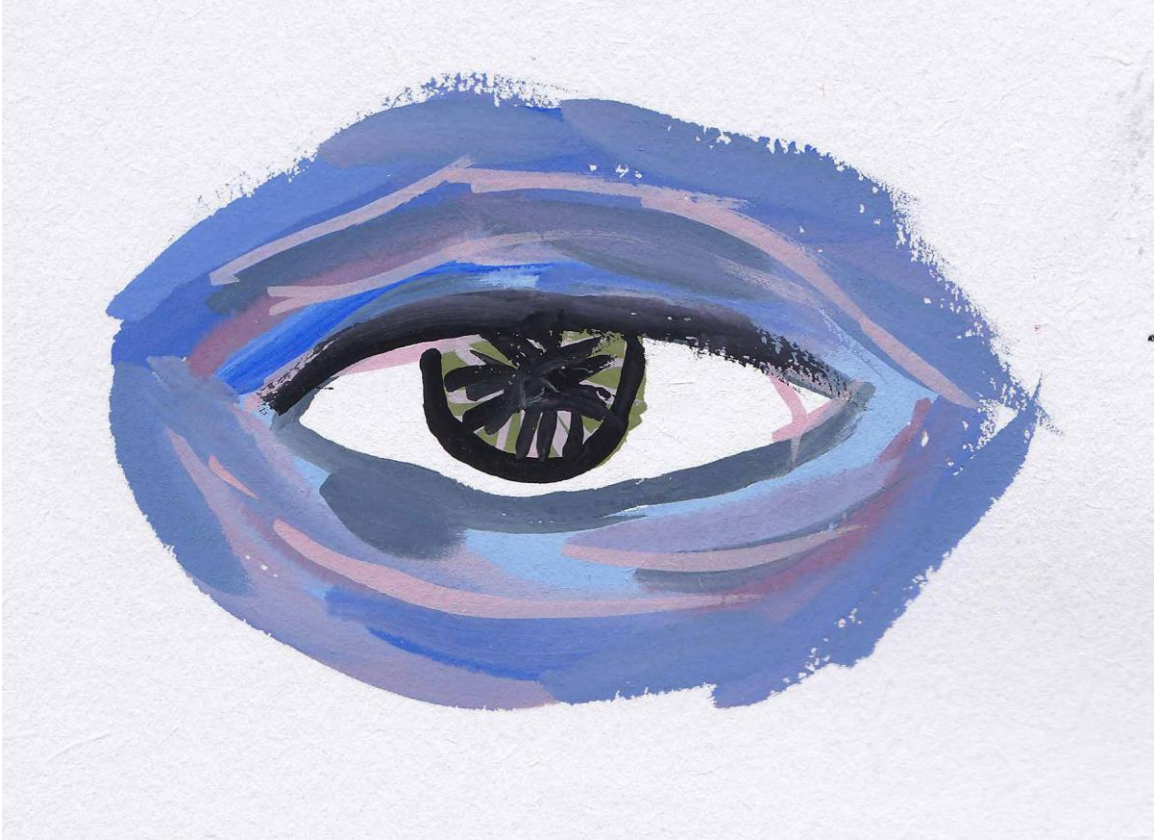

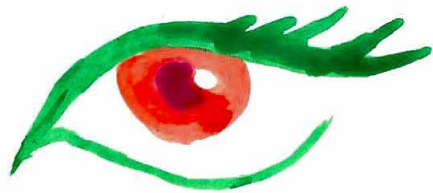

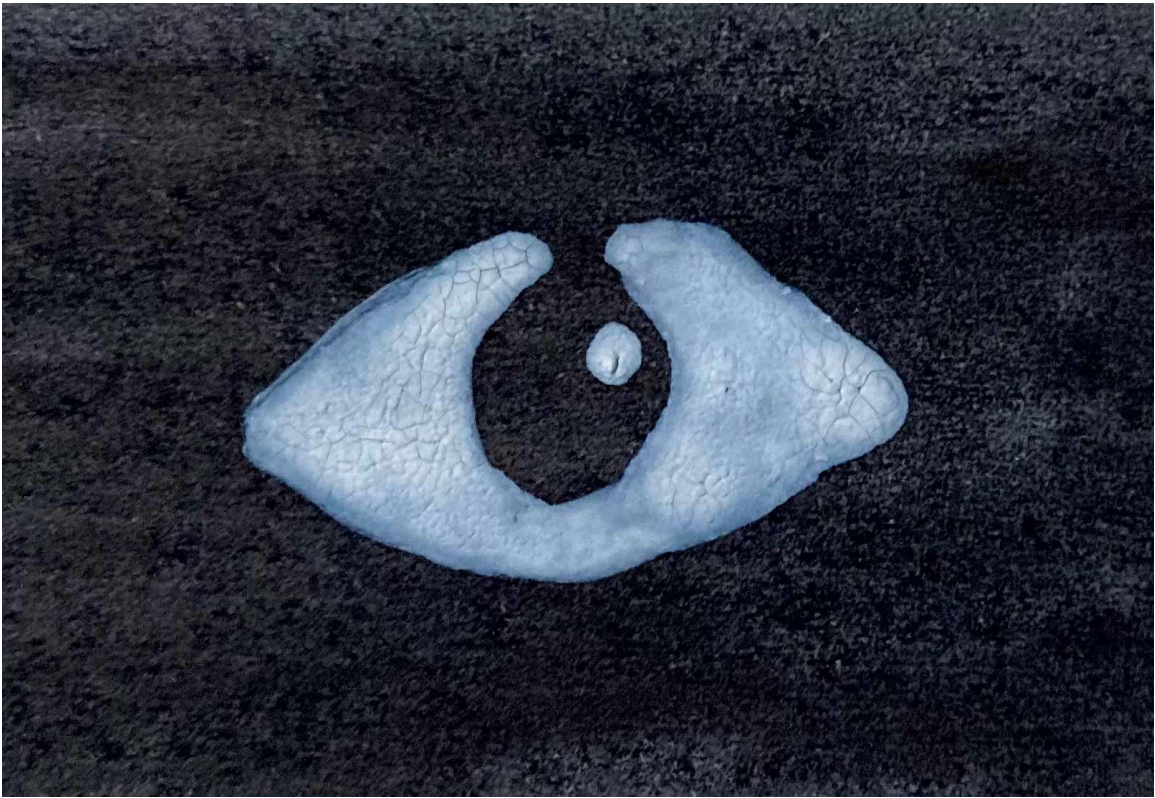

Δαμιανός Μπρανίδης